

Anna Kinberg Batra, 08:a och EU-kramare

»Jag gjorde revolt när jag blev moderat«

Publicerad 1 maj, 2009 Text Anna Ritter Illustration Jane Bark

Ordföranden i riksdagens EU-nämnd är lite jagad och huttrar i snålblåsten utanför Kungliga operan. Med bara en dryg månad kvar till EU-valet och två till det svenska ordförandeskapet är det förstås högsäsong. Och läge att lägga i femmans växel för att få de moderata väljarna att gå och rösta den sjunde juni.

– Våra väljare är partitrogna och europatrogna, ändå gick inte ens varannan och röstade i förra EU-valet, konstaterar Anna Kinberg Batra.

Anna Kinberg Batra? Var det inte hon som sa att stockholmare är smartare än lantisar? Det är tio år senare fortfarande en vanlig reaktion.

Hon ser lätt plågad ut och berättar att det som var tänkt som ett bitskt skämt fick oanade proportioner när det spred sig i medierna.

– För att överleva som politiker måste man lägga band på sig. Jag har lärt mig att inte skämta i tv. Det finns en person i familjen som är en duktig komiker, och det är inte jag.

Hon syftar förstås på sin make, komikern David Batra. Han som sommarpratade i radion 2008 och berättade mycket ärligt och utlämnande om parets kamp för att få barn och lyckan när deras dotter föddes. Hur går det ihop med Anna Kinberg Batras önskan att hålla hårt på den privata sfären? Bra, säger hon själv, uppenbart stolt över att hennes man vågade tala om ett ämne som få män pratar öppet om.

– Jag håller med Hillary Clinton, som sagt att hade hon vetat hur svårt det skulle vara att bli gravid så hade hon försökt mycket tidigare.

Politiskt engagerad har hon varit så länge hon kan minnas. Hon satt i elevrådet, var med i ridklubbens ungdomssektion och samlade in namnunderskrifter mot plågsamma djurförsök.

– Jag har alltid varit den som fixat den där klassfesten när ingen annan tog tag i det. Det var något jag fick med mig hemifrån: Sitt inte där och gnäll utan gör något i stället!

Familjen bodde i Holland tills hon var tio år eftersom hennes pappa jobbade där. Därför har Europafrågorna alltid känts nära och ett svenskt EU-medlemskap självklart.

Som trettonåring värvades hon till Muf och säger själv att det var en kombination av politik och fester som lockade.

Hon har ett politiskt påbrå i familjen. Mamma är folkpartistisk ordförande i Gnestas miljö- och byggnämnd. Och även Anna Kinberg Batras morfar satt som folkpartistisk representant i kommunfullmäktige.

– Jag gjorde revolt när jag blev moderat i stället för folkpartist, svarar hon på frågan om hon alltid varit duktig flicka.

Att det blev just moderaterna förklarar hon med att partiet är en bra blandning av liberalism och konservatism. Men måste hon välja en etikett att sätta på sig själv så blir det den liberala.

Den rediga framtoningen till trots så hävdar Anna Kinberg Batra att hon är fullkomligt ostrategisk när det gäller den egna karriären. Och att det är henne främmande att planera ens så långt som de politiska fyraårscyklerna.

– Att vara politiker är inget yrke. Det ideala är att gå in och ut ur politiken.

Därför läste hon på Handelshögskolan i Stockholm och skaffade sig ett »riktigt jobb«, som hon säger, på pr-byrå och som egenföretagare. Drömmarna att bli journalist har hon däremot skrotat nu, men under mitten av 90-talet arbetade Anna Kinberg Batra ett tag på som skribent på Svenska Dagbladets ledarsida.

När det var dags att tillsätta en ny handelsminister sedan Maria Borelius avgått efter skandaler var Anna Kinberg Batra det hetaste namnet i medierna. Själv vill hon inte kommentera vare sig det eller om hon har siktet inställt på en statsrådspost efter valet 2010.

– Men självklart är det roligare att uppmärksammas i ministerpostdiskussioner än för att ha varit tokig en gång för tio år sedan.

Villkoren inom politiken är ofta hårda, säger hon, men på många sätt är det bättre i Sverige än i andra länder. I den privata sfären umgås hon mest med vänner som inte har ett dugg med politiken att göra.

– Alla man har omkring sig på jobbet är inte ens vänner. Det märker man när man varit i blåsväder.

På frågan vilka hennes politiska förebilder är ser hon förvånad ut och säger att hon aldrig fått den frågan tidigare. Funderar lite och nämner sedan Margaret Thatcher, Ronald Reagan, Mahatma Gandhi och Winston Churchill. Och lägger dessutom till »president Bartlett« i TV-serien »Vita huset«.

Hon återkommer ofta till frågan om gränsen mellan yrkesliv och privatliv och ryser nästan när hon talar om trenden med politiker som twittrar om att de ska gå till tvättstugan eller skriver öppna kärleksmeddelanden till sina partners på Facebook.

– Jag är inte intresserad av andra människors sexliv och toavanor.

De flesta vill nog ha en sorts respekt för sina politiker.

Hon suckar lite och ursäktar sig nästan. Nu kanske jag låter sådär konservativ igen, men jag tycker att det får vara lite allvar. Vi stiftar lagar och tar människors pengar, det måste ändå finnas någon form av värdighet, slår Anna Kinberg Batra fast.